

DEN USYNLIGEVEN

Hej!

DEN USYNLIGEVEN

Tekst:

Kari Vinje

Tegninger:

Vivian Zahl Olsen

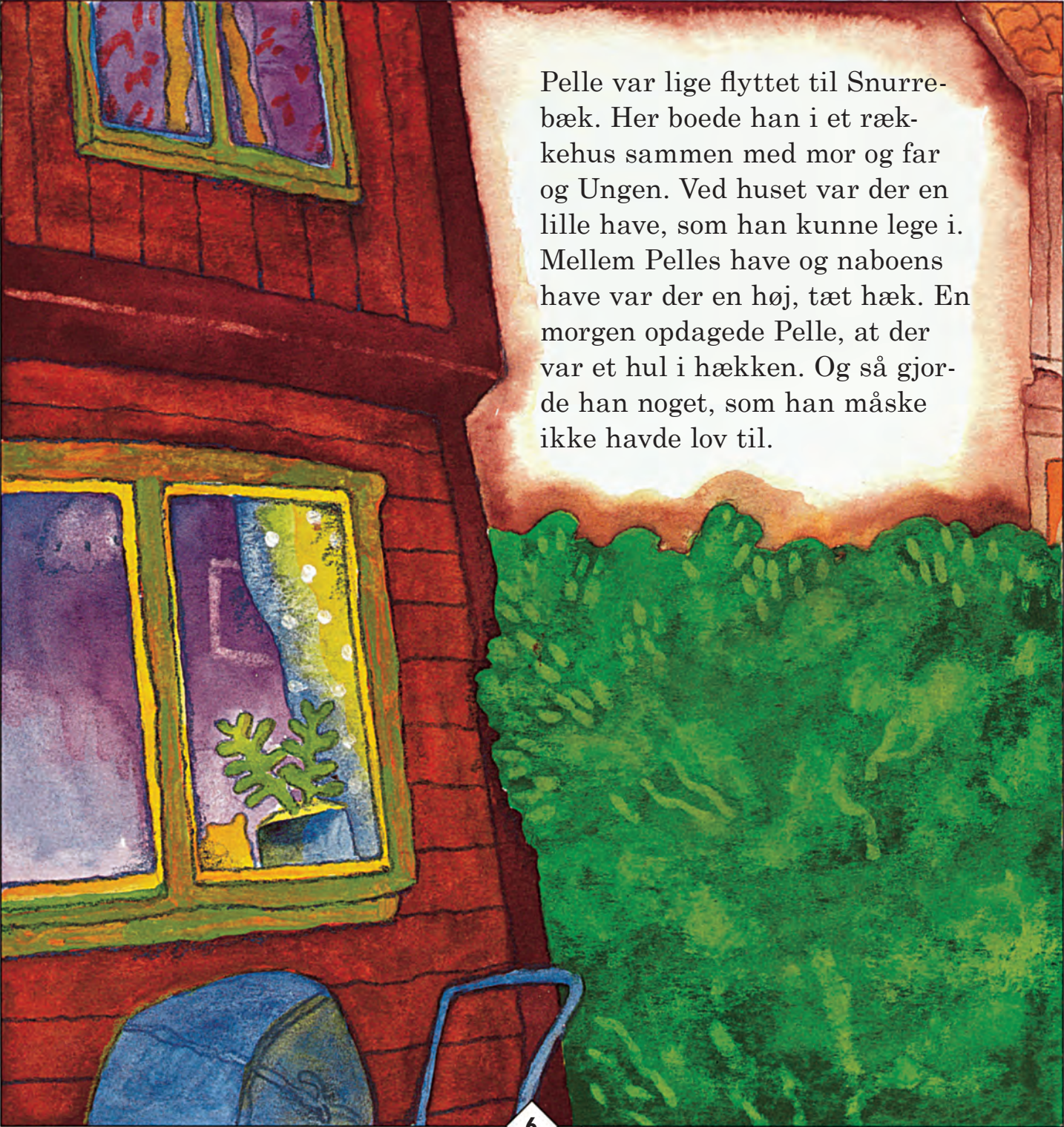
LOHSE

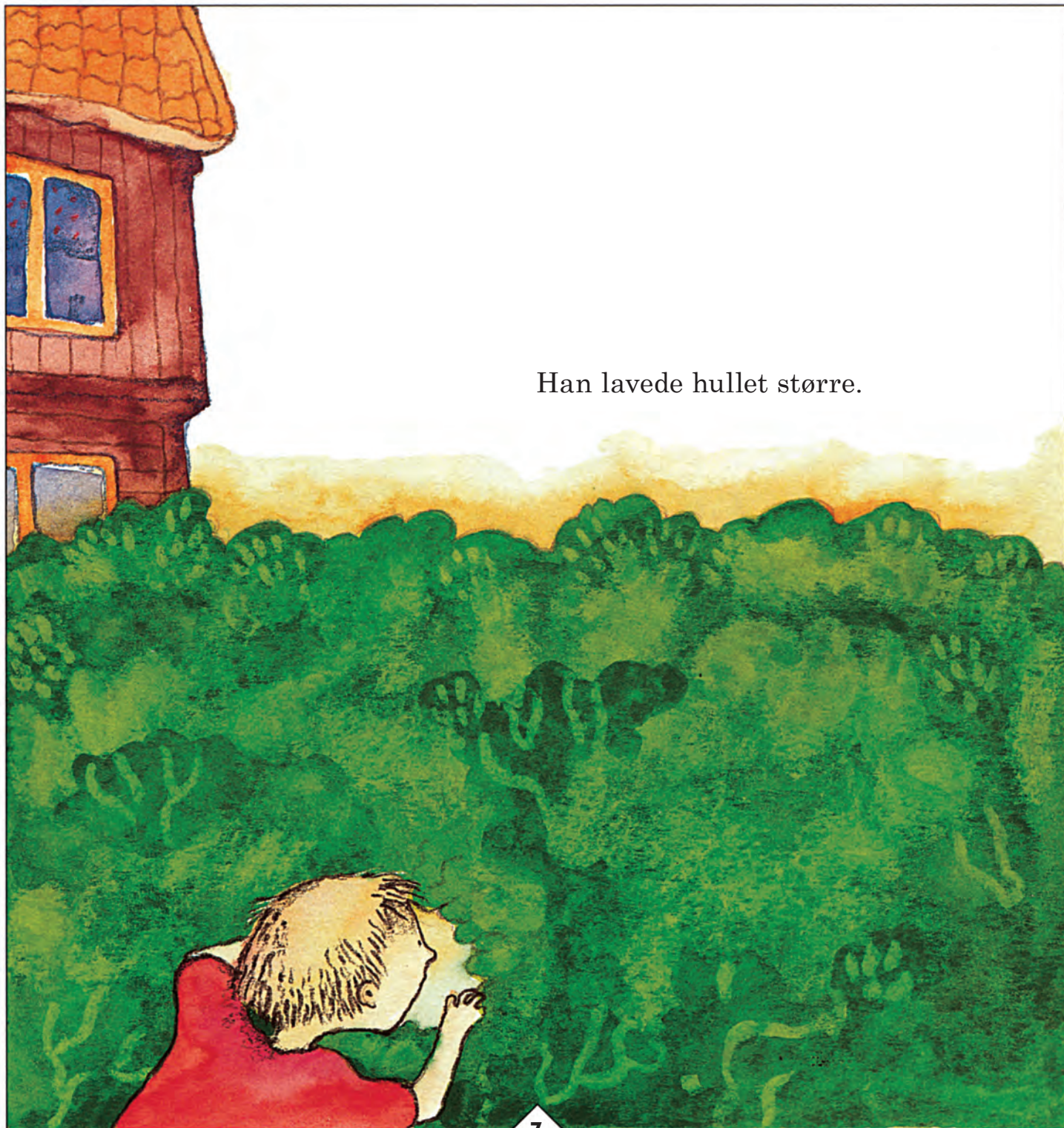

1

Der var engang en dreng, som hed Pelle Pimpen. Han havde en mor, som hed Malle Pimpen, og en far, som hed Kalle Pimpen. Han havde også en søster, som hed ... Nej, forresten, hans søster var så lille, at hun ikke havde fået noget navn endnu. De kaldte hende bare »Ungen«.

A stylized illustration of a red wooden house. The house has two windows with green frames. The lower window shows a blue interior with a yellow plant. To the right of the house is a large, dense green bush. The sky is a mix of orange and yellow, suggesting a sunset or sunrise. The overall style is painterly and colorful.

Pelle var lige flyttet til Snurrebæk. Her boede han i et rækkehus sammen med mor og far og Ungen. Ved huset var der en lille have, som han kunne lege i. Mellem Pelles have og naboens have var der en høj, tæt hæk. En morgen opdagede Pelle, at der var et hul i hækken. Og så gjorde han noget, som han måske ikke havde lov til.

Og større endnu.

Og endnu større!

Men så skete der noget. Pludselig kom et ansigt til syne i hullet. Et drengeansigt, troede Pelle. Ansigtet måtte jo også have en krop inde på den anden side af hækken.

- Hej! sagde ansigtet. - Hej! sagde Pelle. - Kom over og leg med mig, sagde ansigtet.
- Du kan kravle igennem hullet!

Det gjorde Pelle så. Han kravlede igennem hullet og ind i den anden have. Der stod en dreng. Drengen var lige så stor som Pelle. Nå ja, han var måske en

lille smule større. I hvert fald hed han Jonatan Finkel, og han blev lige med det samme Pelles legekammerat.

Det var godt, at Pelle fik Jonathan til ven, for det var på den måde, han lærte DEN USYNLIGE VEN at kende, ham som bogen handler om. Når jeg taler om en usynlig ven, så tror du måske, at jeg fortæller eventyr. Men det gør jeg ikke, for der *findes* en usynlig ven, som alle mennesker kan lære at kende. De må bare finde ud af hvordan.

2

En dag var Pelle hjemme hos Jonatan. Der opdagede han noget mærkeligt. Det var et billede, som hang over sofaen. Pelle havde set billeder før. Men han havde aldrig set et billede som det, der hang over sofaen i huset, hvor Jonatan boede.

Pelle stirrede på billedet. Det forestillede en mand, som

havde kjole på. Det måtte være en mand, for han havde skæg, og damer har jo ikke skæg! Kjolen gik helt ned til mandens fødder, men det var ikke det mærkeligste. Det mærkeligste var, at manden gik på vandet. Han spadserede hen over havet, som om det var en helt almindelig vej!

- Hvem er det? sagde Pelle og pegede på billedet.

- Det kan du vel se, sagde Jonatan. - Det er jo Jesus!

- Jesus! sagde Pelle forundret. - Hvem er Jesus?

- Har du aldrig hørt om Jesus? spurgte Jonatan. Han så meget forbavset ud.

- Nej, sagde Pelle.

- Har du heller ikke hørt om Gud?

- Nej, sagde Pelle igen.

- Men englene da, dem har du vel hørt om?

Pelle rystede på hovedet.

Jonatan sukkede og sagde ikke mere. Han begyndte at bygge et tårn af legoklodser. Men Pelle gav ikke op så let.

- Hvorfor går han på vandet, ham der Jebus? spurgte han.

- Jesus, rettede Jonatan.

- Jamen, så Jesus da. Hvorfor går han på vandet?

Hvorfor går han på vandet?